Р Е Ш Е Н И Е

№

гр. Русе, .2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Русе, VII - ми състав, в открито заседание на четвърти септември през две хиляди двадесет и трета година в състав:

СЪДИЯ: ЙЪЛДЪЗ АГУШ

при участието на секретаря Бисерка Василева, като разгледа докладваното от съдия **АГУШ адм. дело №** по описа за **2023 г.,** за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Н.В.К., с адрес: ***, депозирана чрез мл. адв. С. С. и адв. Е. Д., против Решение № 1040-17-66 от 12.07.2023 г. на Директора на ТП на НОИ - Русе, с което е потвърдено Разпореждане № 172-00-19-3 от 21.04.2023 г. на Ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл. 54ж, ал. 1 от КСО, във връзка с чл. 11, § 3, б. „а" и чл. 65, § 2 от Регламент (ЕО) 883/2004 на жалбоподателя е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица.

В жалбата, в съдебно заседание и в писмени бележки се сочи, че компетентният орган не е определил правилно центъра на жизнените интереси и обичайното място на пребиваване на заявителя, в оспорения административен акт липсвали конкретни мотиви и конкретна преценка на решаващия орган за определяне на мястото на пребиваване. Сочи се, че административният орган не е извършил пълната дължима проверка за релевантните по преписката обстоятелства в нарушение на чл. 35 от АПК. Не на последно място се сочи, че в електронен документ – Н006, който представлява една празна бланка, в която е отразена само адресната регистрация в чужбина на лицето и върху която административният орган е изградил основните си доводи, липсват категорични данни къде е пребиваването на жалбоподателя.

Иска се отмяна на административния акт и връщане на преписката за ново произнасяне, претендират се разноски.

Ответникът в производството – Директорът на ТП на НОИ – Русе, чрез юрк. К., в съдебно заседание и в писмени бележки оспорва жалбата като неоснователна. Оспорва твърдението за нарушение на процедурата като изразява становище, че АО е извършил всички дължими проверки, съобразно компетенциите си. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави и възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

При тези данни съдът намира, че административният орган е подходил едностранчиво, ползвайки непълна информация и тълкувайки погрешно приложимите разпоредби, като по този начин е отказал незаконосъобразно отпускане на обезщетение за безработица.

При тези съображения решението на директора на ТП на НОИ следва да бъде отменено, а административната преписката да бъде върната на длъжностното лице, издало разпореждането, за ново произнасяне по същество, при което относно определяне приложимостта на чл. 65, § 2 от Регламент (ЕО) № 883/2004 следва да се имат предвид мотивите на съда, изложени в настоящото решение.

По разноските

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК в полза на жалбоподателя се дължи присъждане на направените по делото разноски. Те са поискани съгласно представен списък на разноски в размер на 1 000 лева за заплатено по банкова сметка *** правна защита и съдействие (л. л. 13 и 14 от делото). Налице е и възражение за прекомерност на поисканото адвокатско възнаграждение, релевирано от процесуалния представител на ответника по жалбата. Нормата на чл. 78, ал. 5 от ГПК, приложима на основание чл. 144 от АПК гласи, че ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. От друга страна намаляването на адвокатското възнаграждение по този ред не следва да рефлектира драстично върху отношенията между адвокат и клиент, които са сключили договор и са поели задължения по него, а следва да се съобразява само и единствено с принципите за социална справедливост и достъп до правосъдие (вж. ТР № 6/06.11.2013 г. по т. д. № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС). Съгласно чл. 8, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минималният размер за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела с материя Кодекса за социално осигуряване е 500 лева. С оглед фактическата и правна сложност на повдигнатия спор и съобразно посоченото по-горе, съдът счита, че справедливият размер на възнаграждението за оказаната правна защита и съдействие от адвокат следва да се определи на 750 лева.

Воден от горното и на основание чл. 118, ал. 3 от КСО, във връзка с чл.172, ал. 2, пр. второ от АПК Административен съд – Русе

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1040-17-66 от 12.07.2023 г. на Директора на Териториално поделение на НОИ - Русе, с което е потвърдено Разпореждане № 172-00-19-3 от 21.04.2023 г. на Ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл. 54ж, ал. 1 от КСО, във връзка с чл. 11, § 3, б. „а" и чл.65, § 2 от Регламент (ЕО) 883/2004 на Н.В.К. *** е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица.

ВРЪЩА преписката на ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ – Русе за ново произнасяне по Заявление вх. № 172-00-19 от 23.01.2023 г. на Н.В.К., съобразно дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Националния осигурителен институт, гр. София да заплати на Н.В.К., ЕГН **********, с адрес: *** сумата от 750 лева, представляваща разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: